

Αυτό το έγγραφο λογιστικής πολιτικής βασίζεται στο ΔΛΠΔΤ 12 Αποθέματα και άλλα σχετικά ΔΛΠΔΤ, όπως υιοθετήθηκε από το Γενικό Λογιστήριο της Κυπριακής Δημοκρατίας.

Αποθέματα

Ομάδα έργου ΔΛΠΔΤ
(από το Γιώργο Μιχαήλ)
Γενικό Λογιστήριο της Κυπριακής Δημοκρατίας

Ημερομηνία: 1 Δεκεμβρίου 2017

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ	1
1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ	2
1.1 Αποθέματα	2
1.2 Στόχος	2
1.3 Πεδίο Εφαρμογής	3
1.4 Ορισμοί	4
2. ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ	5
2.1 Αναγνώριση ως Περιουσιακό Στοιχείο (Κατάσταση Οικονομικής Θέσεις)	5
2.2 Αναγνώριση ως Έξοδο (Κατάσταση Χρηματοοικονομικής Επίδοσης).....	5
3. ΕΠΙΜΕΤΡΗΣΗ	6
3.1 Επιμέτρηση Αποθεμάτων: Γενική Αρχή	6
3.2 Κόστος	7
3.2.1 Στοιχεία του Κόστους των Αποθεμάτων.....	7
3.2.2 Κόστος Αποθεμάτων ενός Παρόχου Υπηρεσιών	9
3.2.3 Κόστος Γεωργικών Προϊόντων που Συγκομίζονται από Βιολογικά Περιουσιακά Στοιχεία	10
3.2.4 Τεχνικές για τη Μέτρηση του Κόστους.....	10
3.3 Μέθοδος Κόστους	10
3.4 Καθαρή Ρευστοποιήσιμη Αξία	11
3.5 Διανομή Εμπορευμάτων Δωρεάν ή με κάποιο Ονομαστικό Αντίτιμο	11
4. ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.....	12
5. ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ	13
6. ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΙΣΧΥΟΣ	13
7. ΠΑΡΑΠΟΜΠΕΣ.....	13

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1.1 ΑΠΟΘΕΜΑΤΑ

Τα αποθέματα είναι περιουσιακά στοιχεία που έχουν τη μορφή υλικών ή προμηθειών που είτε πρόκειται να καταναλωθούν κατά τη διαδικασία παραγωγής είτε να καταναλώνονται ή να διανέμονται κατά την παροχή υπηρεσιών, ή κατέχονται προς πώληση ή διανομή κατά τη συνήθη πορεία των εργασιών ή βρίσκονται στη διαδικασία παραγωγής για πώληση ή διανομή.

Τα αποθέματα παρουσιάζονται ξεχωριστά, στα κυκλοφορούντα περιουσιακά στοιχεία, στην όψη της κατάστασης οικονομικής θέσης μιας οντότητας.

Παραδείγματα αποθεμάτων στον δημόσιο τομέα περιλαμβάνουν πυρομαχικά, αναλώσιμα, υλικά συντήρησης, ανταλλακτικά για πάγια περιουσιακά στοιχεία, στρατηγικά αποθέματα (π.χ. αποθέματα ενέργειας, για χρήση σε καταστάσεις έκτακτης ανάγκης ή άλλες καταστάσεις), αποθέματα μη εκδοθέντος νομίσματος, προμήθειες ταχυδρομικών υπηρεσιών που κρατούνται για πώληση (π.χ. γραμματόσημα), έργα υπό εκτέλεση (συμπεριλαμβανομένου υλικού εκπαίδευσης ή κατάρτισης και υπηρεσιών πελατών όπου αυτές οι υπηρεσίες πωλούνται σε τιμές εμπορικής διευθέτησης), προεκτυπωμένα επίσημα έγγραφα (διαβατήρια, πιστοποιητικά γέννησης) και γη ή ακίνητα που διατίθενται προς πώληση.

1.2 ΣΤΟΧΟΣ

Ο στόχος αυτής της λογιστικής πολιτικής είναι να προτείνει το λογιστικό χειρισμό και τις γνωστοποιήσεις για τα Αποθέματα. Ο στόχος αυτής της πολιτικής είναι να παρέχει τεχνική λογιστική καθοδήγηση για την ετοιμασία των οικονομικών καταστάσεων, έτσι ώστε οι οικονομικές καταστάσεις να δίνουν μια αληθινή και δίκαιη εικόνα της χρηματοοικονομικής επίδοσης και της οικονομικής θέσης της οντότητας. Η προαναφερθείσα πολιτική καταρτίζεται σύμφωνα με οδηγίες από όλα τα σχετικά Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα του Δημόσιου Τομέα (ΔΛΠΔΤ).

1.3 ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

1. Αυτή η λογιστική πολιτική ισχύει για τη λογιστική καταγραφή όλων των αποθεμάτων στις οικονομικές καταστάσεις της Κυβέρνησης της Κυπριακής Δημοκρατίας και των ενοποιημένων οντοτήτων της, εκτός από:
 - έργα υπό εκτέλεση που προκύπτουν σύμφωνα με συμβάσεις κατασκευής, συμπεριλαμβανομένων άμεσα συναφών συμβάσεων υπηρεσιών (βλ. Λογιστική Πολιτική για Κατασκευαστικές Συμβάσεις)
 - χρηματοοικονομικά μέσα (βλ. Λογιστική Πολιτική για Χρηματοοικονομικά Μέσα), και
 - βιολογικά περιουσιακά στοιχεία που σχετίζονται με τη γεωργική δραστηριότητα και τα γεωργικά προϊόντα στο σημείο της συγκομιδής.
2. Αυτή η λογιστική πολιτική **δεν ισχύει για την επιμέτρηση** των αποθεμάτων που κατέχονται από:
 - παραγωγούς γεωργικών και δασικών προϊόντων, γεωργικών προϊόντων μετά τη συγκομιδή και ορυκτών και ορυκτών προϊόντων, στο βαθμό που επιμετρούνται στην **καθαρή ρευστοποιήσιμη αξία** σύμφωνα με τις καθιερωμένες πρακτικές σε αυτές τις βιομηχανίες. Όταν τέτοια αποθέματα επιμετρούνται στην καθαρή ρευστοποιήσιμη αξία, οι μεταβολές αυτής της αξίας αναγνωρίζονται στο πλεόνασμα ή το έλλειμμα κατά την περίοδο μεταβολής, και
 - μεσίτες εμπορευμάτων που επιμετρούν τα αποθέματά τους στην **δίκαιη αξία μείον το κόστος πώλησης**. Όταν τέτοια αποθέματα επιμετριούνται στην δίκαιη αξία μείον το κόστος πώλησης, οι μεταβολές σε αυτήν την αξία αναγνωρίζονται στο πλεόνασμα ή έλλειμμα κατά την περίοδο της αλλαγής. Αυτό εξετάζεται περαιτέρω στη λογιστική πολιτική για τα Χρηματοοικονομικά Μέσα.

1.4 ΟΡΙΣΜΟΙ

Περιουσιακό στοιχείο είναι πόρος που ελέγχεται επί του παρόντος από μια οικονομική οντότητα ως αποτέλεσμα προηγούμενων γεγονότων. Ένας πόρος είναι ένα στοιχείο με δυνατότητα παροχής υπηρεσιών στην οντότητα ή την ικανότητα δημιουργίας οικονομικών οφελών,

Κόστος είναι το ποσό μετρητών ή ισοδύναμων μετρητών που καταβλήθηκαν ή η δίκαιη αξία του άλλου ανταλλάγματος που δόθηκε για την απόκτηση ενός περιουσιακού στοιχείου κατά τη στιγμή της απόκτησης ή της κατασκευής του.

Το τρέχον κόστος αντικατάστασης είναι το κόστος που θα υπέβαλε η οντότητα για την απόκτηση του περιουσιακού στοιχείου κατά την ημερομηνία αναφοράς.

Δίκαιη αξία είναι το ποσό για το οποίο ένα περιουσιακό στοιχείο θα μπορούσε να ανταλλαχθεί, ή μια υποχρέωση να διακανονιστεί, μεταξύ μερών που ενεργούν με τη θέληση τους και με πλήρη γνώση των συνθηκών της αγοράς σε καθαρά εμπορική βάση.

Τα **αποθέματα** είναι περιουσιακά στοιχεία:

- (α) έχουν τη μορφή υλικών ή προμηθειών που πρόκειται να καταναλωθούν κατά τη διαδικασία παραγωγής,
- (β) έχουν τη μορφή υλικών ή προμηθειών προς κατανάλωση ή διανομή κατά την παροχή υπηρεσιών,
- (γ) κατέχονται προς πώληση ή διανομή κατά τη συνήθη πορεία των εργασιών, ή
- (δ) βρίσκονται στη διαδικασία παραγωγής προς πώληση ή διανομή.

Η καθαρή ρευστοποιήσιμη αξία είναι η εκτιμώμενη τιμή πώλησης κατά τη συνήθη ροή των εργασιών μείον το εκτιμώμενο κόστος ολοκλήρωσης και το εκτιμώμενο κόστος που είναι απαραίτητο για την πώληση, ανταλλαγή ή διανομή (δηλαδή το καθαρό ποσό που μια οντότητα του δημόσιου τομέα αναμένει να εισπράξει από την πώληση του αποθέματος κατά τη συνήθη ροή των εργασιών).

Οι συναλλαγές χωρίς υποχρέωση ανταπόδοσης είναι συναλλαγές που δεν είναι συναλλαγές με υποχρέωση ανταπόδοσης. Σε μια συναλλαγή χωρίς υποχρέωση ανταπόδοσης, μια οντότητα είτε λαμβάνει αξία από άλλη οντότητα χωρίς να δίνει άμεσα ίση αξία σε αντάλλαγμα, ή δίνει αξία σε άλλη οντότητα χωρίς να λαμβάνει περίπου ίση αξία σε αντάλλαγμα.

2. ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ

2.1 ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΩΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΟ ΣΤΟΙΧΕΙΟ (ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΘΕΣΕΙΣ)

Μια οντότητα δημόσιου τομέα πρέπει να αναγνωρίζει το απόθεμα όταν:

- έχει τον έλεγχο του αποθέματος,
- είναι πιθανό ότι η οντότητα θα έχει ροές από μελλοντικό οικονομικό όφελος ή δυνατότητα παροχής υπηρεσιών λόγω του αποθέματος, και
- το κόστος του αποθέματος μπορεί να επιμετρηθεί αξιόπιστα.

2.2 ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΩΣ ΎΞΟΔΟ (ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΕΠΙΔΟΣΗΣ)

Όταν τα αποθέματα πωλούνται, ανταλλάσσονται ή διανέμονται, οι λογιστικές αξίες αυτών των αποθεμάτων αναγνωρίζονται ως έξοδο στην περίοδο κατά την οποία αναγνωρίζονται τα σχετικά έσοδα.

Όταν δεν υπάρχουν σχετικά έσοδα, το έξοδο αναγνωρίζεται κατά τη διανομή των αγαθών ή την παροχή σχετικής υπηρεσίας.

Το ποσό τυχόν υποτίμησης αποθεμάτων και όλων των απωλειών αποθεμάτων αναγνωρίζεται ως έξοδο στην περίοδο που προκύπτει η υποτίμηση ή η απώλεια.

Το ποσό τυχόν αντιλογισμού οποιασδήποτε υποτίμησης των αποθεμάτων αναγνωρίζεται ως μείωση του ποσού των αποθεμάτων που αναγνωρίστηκε ως έξοδο στην περίοδο κατά την οποία γίνεται ο αντιλογισμός.

3. ΕΠΙΜΕΤΡΗΣΗ

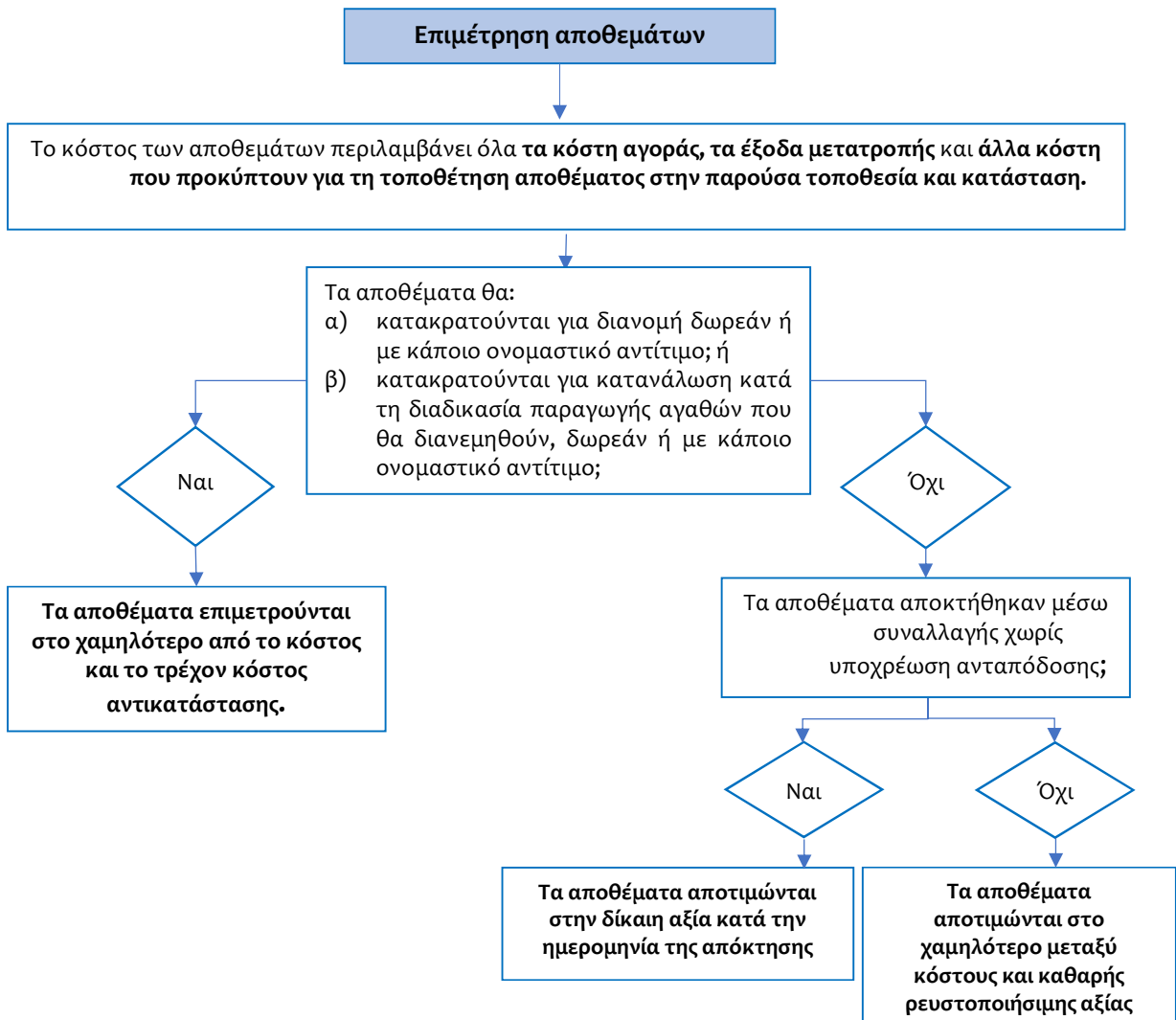
3.1 ΕΠΙΜΕΤΡΗΣΗ ΑΠΟΘΕΜΑΤΩΝ: ΓΕΝΙΚΗ ΑΡΧΗ

Τα αποθέματα επιμετρούνται στο χαμηλότερο από:

- (α) κόστος και
- (β) καθαρή ρευστοποιήσιμη αξία

εκτός όταν:

- (α) τα αποθέματα αποκτώνται μέσω συναλλαγής χωρίς υποχρέωση ανταπόδοσης, σύμφωνα με την οποία το κόστος τους επιμετρούνται στην **δίκαιη αξία** τους κατά την ημερομηνία απόκτησης και
- (β) τα αποθέματα διατηρούνται για διανομή ή κατανάλωση κατά τη διαδικασία παραγωγής των αγαθών που πρόκειται να διανεμηθούν, δωρεάν ή με κάποιο ονομαστικό αντίτιμο, με την οποία επιμετρούνται στο χαμηλότερο από:
 - (i) κόστος και
 - (ii) τρέχον κόστος αντικατάστασης

3.2 ΚΟΣΤΟΣ

3.2.1 ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΤΟΥΣ ΤΩΝ ΑΠΟΘΕΜΑΤΩΝ

Το κόστος των αποθεμάτων περιλαμβάνει **όλα τα κόστη αγοράς** (παράγραφος 3.2.1.1), **το κόστος μετατροπής** (παράγραφος 3.2.1.2) και **άλλα κόστη που προκύπτουν για να φθάσουν τα αποθέματα στην παρούσα θέση και κατάστασή τους** (παράγραφος 3.2.1.3).

Κόστη που περιλαμβάνονται στα αποθέματα		
Κόστος Αγοράς	Κόστος Μετατροπής	Άλλα Κόστη
<ul style="list-style-type: none">• Τιμή αγοράς• Εισαγωγικοί δασμοί και άλλοι φόροι• Έξοδα μεταφοράς, χειρισμού/παράδοσης και άλλα έξοδα• Μείον εμπορικές εκπτώσεις, μειώσεις τιμών και άλλα παρόμοια στοιχεία	<ul style="list-style-type: none">• Άμεσο κόστος παραγωγής• Κατανομή σταθερών γενικών εξόδων παραγωγής με βάση την συνήθη παραγωγική δυνατότητα• Μεταβλητά γενικά έξοδα παραγωγής	<ul style="list-style-type: none">• Άλλα κόστη που προκύπτουν για να φθάσουν τα αποθέματα στην παρούσα θέση και κατάστασή τους• Κόστος δανεισμού (περιορισμένες περιπτώσεις)
Κόστη που εξαιρούνται από τα αποθέματα		
Κόστη περιόδου	Έξοδα τόκων	
<ul style="list-style-type: none">• Μη φυσιολογικές ποσότητες σπατάλης παραγωγής• Κόστος αποθήκευσης• Έξοδα διαχείρισης• Κόστος πώλησης	<ul style="list-style-type: none">• Εάν το απόθεμα αγοράζεται με αναβαλλόμενους όρους διακανονισμού, η διαφορά μεταξύ της τιμής αγοράς για τους κανονικούς όρους πίστωσης και του καταβληθέντος ποσού, αναγνωρίζεται ως έξοδο τόκων κατά την περίοδο χρηματοδότησης.	

3.2.1.1 ΚΟΣΤΟΣ ΑΓΟΡΑΣ

Το κόστος αγοράς των αποθεμάτων περιλαμβάνει:

- (α) την τιμή αγοράς,
- (β) τους εισαγωγικούς δασμούς και άλλους φόρους (στο βαθμό που δεν μπορούν να ανακτηθούν από τις φορολογικές αρχές),
- (γ) έξοδα μεταφοράς, χειρισμού/παράδοσης και άλλα έξοδα που οφείλονται άμεσα στην απόκτηση τελικών προϊόντων, υλικών και προμηθειών.

Εμπορικές εκπτώσεις, μειώσεις τιμών και άλλα παρόμοια στοιχεία αφαιρούνται κατά τον προσδιορισμό του κόστους αγοράς των αποθεμάτων.

3.2.2.2 ΚΟΣΤΟΣ ΜΕΤΑΤΡΟΠΗΣ

Το κόστος μετατροπής των αποθεμάτων (πρώτες ύλες ή αποθέματα σε εξέλιξη για να μετατραπούν σε τελικά προϊόντα) περιλαμβάνει:

- (α) δαπάνες που σχετίζονται άμεσα με μονάδες παραγωγής, όπως είναι τα άμεσα εργατικά, άμεσες δαπάνες, υπεργολαβίες),
- (β) συστηματική κατανομή σταθερών γενικών εξόδων παραγωγής (δηλαδή εκείνα τα έμμεσα κόστη παραγωγής που παραμένουν σταθερά ανεξάρτητα από τον όγκο παραγωγής, π.χ. απόσβεση και συντήρηση εργοστασιακών κτιρίων και μηχανημάτων) και μεταβλητών γενικών εξόδων παραγωγής (δηλαδή εκείνα τα έμμεσα κόστη παραγωγής που μεταβάλλονται άμεσα ή σχεδόν άμεσα, με τον όγκο της παραγωγής, π.χ. έμμεσο υλικό ή έμμεση εργασία) που πραγματοποιούνται κατά τη μετατροπή των υλικών σε τελικά προϊόντα.

Η κατανομή των σταθερών γενικών εξόδων παραγωγής στο κόστος μετατροπής βασίζεται στην συνήθη δυνατότητα των παραγωγικών εγκαταστάσεων. Τα μη κατανεμημένα γενικά έξοδα αναγνωρίζονται ως έξοδο στην περίοδο κατά την οποία πραγματοποιούνται (κόστος περιόδου). Σε περιόδους ασυνήθιστα υψηλής παραγωγής, το ποσό των σταθερών γενικών εξόδων παραγωγής που κατανέμεται σε κάθε μονάδα μειώνεται, έτσι ώστε τα αποθέματα να μην επιμετρούνται πάνω από το κόστος. Μεταβλητά γενικά έξοδα παραγωγής κατανέμονται σε κάθε μονάδα παραγωγής με βάση της πραγματικής χρήσης των εγκαταστάσεων παραγωγής.

Όταν μια διαδικασία παραγωγής έχει ως αποτέλεσμα την παραγωγή δύο ή περισσότερων προϊόντων (π.χ. κοινά (συμπαράγωγα) προϊόντα ή ένα κύριο προϊόν και ένα υποπροϊόν) και τα κόστη μετατροπής δεν είναι ξεχωριστά αναγνωρίσιμα, αυτά κατανέμονται μεταξύ των κύριων προϊόντων χρησιμοποιώντας τη βάση της καθαρής ρευστοποιήσιμης αξίας. Η καθαρή ρευστοποιήσιμη αξία των υποπροϊόντων αφαιρείται από το κόστος του κύριου προϊόντος.

3.2.2.3 ΆΛΛΑ ΚΟΣΤΗ

Άλλα κόστη που προκύπτουν για να φθάσουν τα αποθέματα στην παρούσα θέση και κατάστασή τους περιλαμβάνονται στο κόστος των αποθεμάτων. Τέτοιες δαπάνες μπορεί να περιλαμβάνουν γενικά έξοδα που δεν σχετίζονται με την παραγωγή ή το κόστος σχεδιασμού προϊόντων για συγκεκριμένους πελάτες.

Τα κόστη που εξαιρούνται από το κόστος των αποθεμάτων και αναγνωρίζονται ως κόστος περιόδου περιλαμβάνουν:

- (α) Μη φυσιολογικές σπατάλες υλικών, εργασίας ή άλλου κόστους παραγωγής,
- (β) Κόστος αποθήκευσης, εκτός εάν το κόστος αυτό είναι απαραίτητο στη διαδικασία παραγωγής πριν από ένα περαιτέρω στάδιο παραγωγής,
- (γ) Διοικητικά γενικά έξοδα που δεν συμβάλλουν στο να φθάσουν τα αποθέματα στην παρούσα τοποθεσία και κατάστασή τους, και
- (δ) Κόστος πώλησης.

Το κόστος δανεισμού σε αποθέματα που απαιτούν σημαντικό χρονικό διάστημα για να τα καταστήσουν έτοιμα προς χρήση ή πώληση περιλαμβάνονται στο κόστος των αποθεμάτων.

Τυχόν στοιχεία χρηματοδότησης σε αγορασμένα αποθέματα με αναβαλλόμενους όρους διακανονισμού (δηλ. η διαφορά μεταξύ της τιμής αγοράς για τους κανονικούς όρους πίστωσης και του ποσού που καταβλήθηκε) αναγνωρίζεται ως έξοδο τόκου κατά την περίοδο της χρηματοδότησης.

3.2.2 ΚΟΣΤΟΣ ΑΠΟΘΕΜΑΤΩΝ ΕΝΟΣ ΠΑΡΟΧΟΥ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Ένας πάροχος υπηρεσιών είναι μια οντότητα που προσφέρει υπηρεσίες σε άλλες οντότητες με αντάλλαγμα την πληρωμή. Τα αποθέματα των παρόχων υπηρεσιών επιμετρούνται στο κόστος παραγωγής τους. Το κόστος παραγωγής αποτελείται κυρίως από το εργατικό κόστος και άλλα έξοδα προσωπικού που εμπλέκονται άμεσα στην παροχή των υπηρεσιών. Το κόστος του εποπτικού προσωπικού και τα αποδοτέα γενικά έξοδα αποτελούν επίσης μέρος του κόστους παραγωγής. Το κόστος εργασίας και άλλα έξοδα που σχετίζονται με τις πωλήσεις και το γενικό διοικητικό προσωπικό δεν περιλαμβάνονται αλλά αναγνωρίζονται ως κόστος περιόδου. Τα περιθώρια κέρδους και τα μη αποδοτέα γενικά έξοδα (που συνήθως συνυπολογίζονται στις τιμές που αναφέρονται στους πελάτες) δεν πρέπει να περιλαμβάνονται στο κόστος παραγωγής.

3.2.3 ΚΟΣΤΟΣ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΠΟΥ ΣΥΓΚΟΜΙΖΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΒΙΟΛΟΓΙΚΑ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Το προϊόν ή η συγκομιδή από ένα βιολογικό περιουσιακό στοιχείο (για παράδειγμα, γάλα, βόειο κρέας, φύλλα τσαγιού, φρούτα, κόκκους καφέ και ξυλεία) είναι απόθεμα. Τα αποθέματα που αποτελούνται από γεωργικά προϊόντα που συλλέγονται από βιολογικά περιουσιακά στοιχεία μιας οντότητας του δημόσιου τομέα επιμετρούνται κατά την αρχική αναγνώριση στην δίκαιη αξία τους μείον το κόστος πώλησης στο σημείο της συγκομιδής. Ωστόσο, είναι σημαντικό να σημειωθεί ότι ενώ το προϊόν εξακολουθεί να αναπτύσσεται ή εξακολουθεί να συνδέεται με το βιολογικό περιουσιακό στοιχείο, η αξία του προϊόντος αποτελεί μέρος της αξίας του βιολογικού περιουσιακού στοιχείου όπως τυγχάνει λογιστικό χειρισμό σύμφωνα με τη Λογιστική Πολιτική για Πάγια Περιουσιακά Στοιχεία.

3.2.4 ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΓΙΑ ΤΗ ΜΕΤΡΗΣΗ ΤΟΥ ΚΟΣΤΟΥΣ

1. Η «μέθοδος πρότυπου κόστους» (**standard cost method**) χρησιμοποιείται για την επιμέτρηση του κόστους των αποθεμάτων εάν τα αποτελέσματα προσεγγίζουν το κόστος. Η μέθοδος πρότυπου κόστους λαμβάνει υπόψη τα κανονικά επίπεδα υλικών, της εργασίας, της αποδοτικότητας και της αξιοποίησης της παραγωγικής ικανότητας.
2. Τα αποθέματα που μεταφέρονται στην οντότητα του δημόσιου τομέα **μέσω συναλλαγής χωρίς υποχρέωση ανταπόδοσης** αποτιμώνται στην δίκαιη αξία τους κατά την ημερομηνία απόκτησής τους.

3.3 ΜΕΘΟΔΟΣ ΚΟΣΤΟΥΣ

Το κόστος των αποθεμάτων, εκτός από εκείνα που συνήθως δεν είναι εναλλάξιμα και τα αγαθά και οι υπηρεσίες που παράγονται και διαχωρίζονται για συγκεκριμένα έργα, θα προσδιορίζεται είτε χρησιμοποιώντας τη μέθοδο πρώτης εισαγωγής πρώτης εξαγωγής (ΠΕΠΕ - FIFO) είτε του μέσου σταθμισμένου κόστους. Η μέθοδος ΠΕΠΕ προϋποθέτει ότι τα αποθέματα που αγοράζονται πρώτα πωλούνται πρώτα. Αυτό σημαίνει ότι το υπόλοιπο απόθεμα επιμετρείται στις πιο πρόσφατες τιμές. Σύμφωνα με τον τύπο σταθμισμένου μέσου κόστους, το κόστος κάθε αντικειμένου καθορίζεται από τον σταθμισμένο μέσο όρο του κόστους παρόμοιων αντικειμένων στην αρχή μιας περιόδου και το κόστος παρόμοιων αντικειμένων που αγοράστηκαν ή παράχθηκαν κατά τη διάρκεια της περιόδου. Ο μέσος όρος μπορεί να υπολογιστεί σε περιοδική βάση, ανάλογα με τις καταστάσεις που επικρατούν στην οντότητα.

3.4 ΚΑΘΑΡΗ ΡΕΥΣΤΟΠΟΙΗΣΙΜΗ ΑΞΙΑ

1. Τα αποθέματα των οποίων το κόστος ενδέχεται να μην είναι ανακτήσιμο, πρέπει να υποτιμηθούν κάτω από το κόστος, δηλαδή στην καθαρή ρευστοποιήσιμη αξία εάν:
 - έχουν υποστεί ζημιά,
 - είναι πλήρως ή εν μέρει απαρχαιωμένο, δηλαδή εάν υπάρχει απώλεια δυνατότητας παροχής υπηρεσιών,
 - οι τιμές πώλησής τους έχουν μειωθεί, ή
 - το εκτιμώμενο κόστος ολοκλήρωσης ή το εκτιμώμενο κόστος που θα πραγματοποιηθεί για την πραγματοποίηση της πώλησης, ανταλλαγής ή διανομής έχουν αυξηθεί.
2. Τα αποθέματα πρέπει να καταγράφονται σε καθαρή ρευστοποιήσιμη αξία ανά είδος.

3.5 ΔΙΑΝΟΜΗ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ ΔΩΡΕΑΝ Η ΜΕ ΚΑΠΟΙΟ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΟ ΑΝΤΙΤΙΜΟ

Όταν μια οντότητα του δημόσιου τομέα διατηρεί αποθέματα με σκοπό τη διανομή ορισμένων αγαθών δωρεάν ή με κάποιο ονομαστικό αντίτιμο, η καθαρή ρευστοποιήσιμη αξία θεωρείται το τρέχον κόστος αντικατάστασης. Εάν ο σκοπός για τον οποίο διατηρείται το απόθεμα αλλάζει, τότε το απόθεμα αποτιμάται σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 3.1.

4. ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Οι οικονομικές καταστάσεις γνωστοποιούν:

- (α) Τις λογιστικές πολιτικές που υιοθετήθηκαν για την επιμέτρηση των αποθεμάτων, συμπεριλαμβανομένου της μεθόδου κόστους που χρησιμοποιήθηκε,
- (β) Τη συνολική λογιστική αξία των αποθεμάτων και τη λογιστική αξία ανά κατηγοριών που είναι κατάλληλες για την οντότητα,
- (γ) Τη λογιστική αξία των αποθεμάτων που επιμετρούνται στην δίκαιη αξία μείον το κόστος πώλησης,
- (δ) Το ποσό των αποθεμάτων που αναγνωρίστηκε ως έξοδο κατά τη διάρκεια της περιόδου,
- (ε) Το ποσό τυχόν υποτίμησης των αποθεμάτων που αναγνωρίστηκε ως έξοδο κατά την περίοδο σύμφωνα με την παράγραφο 2.2,
- (στ) Το ποσό οποιουδήποτε αντιλογισμού τυχόν υποτίμησης αποθεμάτων που αναγνωρίζεται στην κατάσταση χρηματοοικονομικής επίδοσης σύμφωνα με την παράγραφο 2.2,
- (ζ) Τις περιστάσεις ή τα γεγονότα που οδήγησαν στον αντιλογισμό της υποτίμησης αποθεμάτων σύμφωνα με την παράγραφο 2.2, και
- (η) Τη λογιστική αξία των αποθεμάτων που έχουν ενεχυριαστεί προς εξασφάλιση υποχρεώσεων.

5. ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

1. Κατά την ημερομηνία έναρξης του ισολογισμού σύμφωνα με την παρούσα πολιτική, όταν δεν υπάρχουν διαθέσιμες αξιόπιστες πληροφορίες κόστους, μια οντότητα του δημόσιου τομέα θα επιμετρά το απόθεμα στην δίκαιη αξία της και θα χρησιμοποιεί αυτήν την δίκαιη αξία ως το τεκμαρτό (deemed) κόστος.
2. Εάν δεν υπάρχουν διαθέσιμα αξιόπιστα αποδεικτικά στοιχεία καθορισμού δίκαιης αξίας που να βασίζονται στην αγορά για το απόθεμα, η οντότητα του δημόσιου τομέα εξετάζει το ενδεχόμενο επιμέτρησης του αποθέματος στο τρέχον κόστος αντικατάστασης.
3. Όταν η οντότητα του δημόσιου τομέα έχει χρησιμοποιήσει την δίκαιη αξία ή το τρέχον κόστος αντικατάστασης για να αποτιμήσει το απόθεμα, όπως περιγράφεται στις παραγράφους 1 και 2 παραπάνω, η οντότητα του δημόσιου τομέα πρέπει να γνωστοποιήσει:
 - (α) το σύνολο αυτών των δίκαιων αξιών ή άλλων εναλλακτικών επιμέτρησης που ελήφθησαν υπόψη κατά τον προσδιορισμό του τεκμαρτού κόστους,
 - (β) τη συνολική προσαρμογή στις λογιστικές αξίες που αναγνωρίστηκαν σύμφωνα με την προηγούμενη λογιστική βάση, και
 - (γ) εάν το τεκμαρτό κόστος καθορίστηκε κατά την ημερομηνία υιοθέτησης της λογιστικής πολιτικής ή κατά τη διάρκεια της περιόδου μετάβασης.

6. ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΙΣΧΥΟΣ

Η παρούσα λογιστική πολιτική θα ισχύει για τις ετήσιες οικονομικές καταστάσεις που καλύπτουν περιόδους που ξεκινούν την ή μετά την 1η Ιανουαρίου 2023.

7. ΠΑΡΑΠΟΜΠΕΣ

Αυτή η λογιστική πολιτική βασίζεται στα ακόλουθα πρότυπα ΔΛΠΔΤ:

ΔΛΠΔΤ 12 Αποθέματα

ΔΛΠΔΤ 33 Πρώτη εφαρμογή της βάσης των δεδουλευμένων ΔΛΠΔΤ.